Any IX.—Núm. 386 10 cèntims Barcelona, 19 d'Abril de 1916

PAPUS

—Tinc un cap que no hi cabo.
—Doncs jo tinc un cabo que no hi ha cab.

EXCELSIOR Rambla del Centro, 34 **American Bar**

Barman Mr. Urban du Monica de París
Orquestra S. Ginés
Boxa, professeur de tango Príncipe de Cuba
Lloc on s'hi reuneix l'«élite» barcelonina

'POMPEYA'

Temple de l'alegria

Telefon 2458

Tots els dies, tarde i nit,
Gran concert per 50 hermoses artistes, 50
APRES MINUIT SOUPERS TANGO
AMENITZATS PER NOTABLE SEXTET
Sorollosos aplaudiments al duetto cómic
LOS Etc., Etc.

!!CAVALLERS!!

Per preservatius bons, baratos i de les millors marques del país i estranger, dirigir-se a la més antiga i acreditada casa
Carrer Cardenal Casañas, núm. 4.- BARCELONA
LA FRANCESA

—Mira, Lluis, les persones de bon gust i de paladar exquisit, compren les Ostres y Marisc en el
Carrer de Santa Ana, 24.—Barcelona

ROYAL CONCERT

Pabelló de Modn — El Rei dels Music-Halls
Grans ovacions a
SWIP-DUO
45 HERMOSES ARTISTES 45
Gran èxit de les vetllades en el nou
FOYER I SALÓ SPORT
Entrada lliure — Restaurant a la carta — Butaques gratis

LADILLAS (cabras)

exterminades en un minut amb
L'INSECTICIDA PARADELL
UNA pesseta frasc : Per correu 1'50 ptes,
Farmacia Paradell
Assalt, 28 (carrer Nou)

SARNA (Ronya)

El producte patentat
SULFURETO CABALLERO
no té els inconvenients dels sulfuretos. En 10 minuts fa desaparèixer la sarna. Desconfieu de les imitacions!
Assalt, 86, BARCELONA i Centres de específics

UN REMEI QUE CURA

En tots, absolutament en tots els casos en que la Debilitat del cervell, la Debilitat sexual (impotencia), la Neurastenia, les Afeccions de la mèdula, la Vellesa prematura, l'Agotament físic per excessos, la Perdua de la memoria i la Debilitat nerviosa, han fet presa d'un individu, la **CURA de BOSTON** (en pildores) a base de substancies tòniques combinades pel **procediment especial BOSTON** li retornarà sempre la salut perduda
BOSTON CHEMICAL WORKS - WATFORD
Depòsit: Segalà, Rambla de les Flors, 14. **ALSINA**, Passatge del Crèdit, 4.—**BARCELONA.**

Les injeccions, els lavatges, el sàndalo i arheol solen retardar la cura de la **PURGACIO**, semblant primer que van bé, però al deixar-los torna el fluix, i, en general, sols entretenen la cura. Amb les especialitats
PARADELL
en pocs dies se logra la curació complerta. **27 anys d'èxit**
Farmacia PARADELL, Comte de l'Assalt, 28. BARCELONA

CICLES
PATINS
JERSEIS
SANROMA
PILOTES de FOOTBALL y TENNIS y tota classe d'articles de
SPORT MOTOCICLETES Y SIDDE CARS **SUN**
A. SANROMÁ - Balmes, 62 - Teléfono 1445 - BARCELONA

REDACCIO Y ADMINISTRACIO: Pelayo, 38
Horas, de 10 a 1
PREUS DE SUSCRIPCIO
ESPANYA, trimestre . . . . . Ptas. 2
ESTRANGER, » . . . . . » 3
Pago anticipat
Dels treballs publicats en son responsables els seus autors.—No's retornen els originals.

BARCELONA, 19 D'ABRIL DE 1916

PAPITU

LES HORES D'AMOR SERENES

Aquesta setmana, caríssims germans, és de passió segons tenim entès. Hem de mirar, doncs, que la passió no'ns *quiti* el coneixement. Es hora que meditem amb les mans sobre'l pit—i si pot ésser sobre'l pit d'una dòna—que l'home ve del polvo i al polvo ha de tornar si no's vol morir de fàstic. La vida, caríssims llegidors, és una porquería, i la societat de la qual tots els mortals en som socis de quota, és mou indiferent en aquest món infecte i corromput. La podridura es va extenent cada día més i és necesari que les ànimes pures es procurin un bon preservatiu. El mal està a l'aguàit, i quan un menys se pensa salta el microbi. El mal és un càstig dels déus imposat als homes que's complauen en ésser bruts. Siguem tots nèts d'ànima. No la posem en contacte amb les coses infectes. No la fiquem als cataus del vici, i si per cas li fiquem netegem-la immediatament amb el bàlsem de la virtut i unes quantes pastilles de sublimat. Sublimem-la. Rentem-la i deixem-nos de qüentos.

Meditem, fills meus, meditem sobre la brevetat de la vida i els séus mals. El camí que hem de fer en aquest món està sembrat d'espines. Ja cal que'ns calcem bé! La vida nostra és curta. Lá tenim curta. Massa curta per lo que'ns convindría. No arribem en lloc. La tenim massa curta. Oh, qui la tingués llarga per arribar allà on un home desitjaría!...

La vida és com un corredor d'una casa de senyors. A l'entrar ja'ns fan deixar el berret i el bastó al paraigüero. Just caminem dos passes i ens encantem guaitant els quadros que hi ha per les parets. Tot és bonic. Tot nou. Tot fa una il·lusió gran a nostra vista, però ens aturem tants còps que quan volem entrar al menjador on la taula és parada, tenim un mal de ventre extraordinari i hem d'anar corre-cuita de cap al excusat. Si n'arribem a sortir, la taula ja ha sigut desparada. Mediteu bé això que ara os dic. Sospeseu-ho ben bé, i si acàs no os fa el pès és que el meu talent extraordinari, el meu talent *xenial*, no encerta a trobar una forma comprensible d'explicar bé les coses, però no dubteu pas que lo que acabo de dir-vos té una intenció estupenda.

Veniu aquí, gent aixalabrada i distreta. Veniu aquí, curridos, els meus amics curridos, vosaltres que tot l'any aneu cansats de tant gustar les dolces sensacions amoroses de la vida; vosaltres que tot l'any aneu pel món sempre amb la llengua fòra, la vostra llengua perversa com les camises de la Bella Chelito; veniu aquí, i de genolls a terra reseu amb mi una oració que serà bàlsem per a l'esperit retut, onguent pel pit fadigat; com una mena de fregues pel còs las i esllanguit de tant fer cabrioles.

Digueu amb mi i repetiu-ho tres vegades:

«La candela que tinc ja fa mólt temps que crema.
La candela que tinc un jorn s'acabarà.
Quina llàstima em fan les gotetes de cera
que regalen constantment ciri avall!
Quan la candela acabi, serà per mi eterna nit,
Ai, si no tinc altra candela per a anar-me'n al llit!...»

Aquesta oració pertany a la sicalipsis futurista. Es fàcil que tampoc la comprengueu, però això'm demostrarà que és d'una gran trascendencia i encara que'l séu significat no arribi ben bé a vosaltres, com menys l'entengueu més os creureu que és cosa excepcional, puix que la primera condició de tota filosofía és l'ésser enravenada. Exemple: «Así hablaba Zaratustra», «L'Imperatiu Categòric» i «Gualba la de les mil veus».

En aquests moments de suprema tristor, germans caríssims, heu de pensar amb el demà. Heu de pensar amb el demà fatal en que se'ns trencarà el fil de la vida —l'últim fil que ja os queda per trencar—i anirem a rostir-nos per tota la eternitat a les calderes de don Pere Botero, el rei de la gatzara, aquell senyor gran amic que està sempre amb vosaltres quan destapeu xampany, quan mengem massa fort i quan os mireu a una dòna hermosa amb l'intenció irresistible d'explicar-li la mort de'n Santocildes...

Oh! No permeteu pas que en aquestes hores de tràgica amargura el gall que porteu dintre canti el séu estrident i aixeribit Ki-ka-ra-kik!... Penseu amb les figures de la gran tragedia bíblica i, sobre tot, atureu-vos a meditar sobre la Magdalena—no parlo de cap dòna de veinat sinó d'aquella famosa dòna de l'historia sagrada, María de Mágdala.—Penseu amb ella, que era róssa i flonja i gustosa com els llonguets calents del carrer de l'Unió. Penseu amb ella i preneu-ne bon exemple, germans estimadíssims, i sobre tot, estimadíssimes germanes. Ella va pecar; va pecar mólt, segons tenim entès. Ella es va donar a la mala vida i va fer tronar i plóurer. Ella anava de nits i fins dormía sota les barques d'aquella gran Kafarnaum que era com una mena de pantano de Vallvidrera sagrat. No ballava el tango, però els séus peus havíen ritmat mil vegades totes les dances poca-soltes d'aquella època, tant poca-soltes ja com ara el mateix tango; no prenía cocaína, però fumava egipcis a tot drap. La seva vida fou durant mólt llarg temps un símil de la vida que ha dut la Cotxereta i, no obstant, ja ho sabeu, un jorn se sentí cansada de disbauxa i amb ganes de no trotar més. Un jorn se sentí fadigada de la vida de cràpula i de vici que havía portat, i en una sincera i honrada contrició va transformar-se tota, banyada en les aigües pures de l'arrepentiment. Preneu-ne exemple, ànimes malaltes, curridos esbotza matalassos, atracadors d'honres i perseguidors de dònes de sa casa; preneu-ne exemple i, en aquests moments de recolliment arrepentiu-vos cordialment.

Alça, germans, arrepentiu vos, que ara hi ha *jubileu*...

Per la gloria eterna de PAPITU, que visqui mólts anys en vida meva. Amén.

(Ara passarem la bacineta en sufragi de les ànimes que estàn a punt de tastar la confitura de codony i el pixo-palo.)

CARTA GEOGRAFICA

Per pobles i poblets

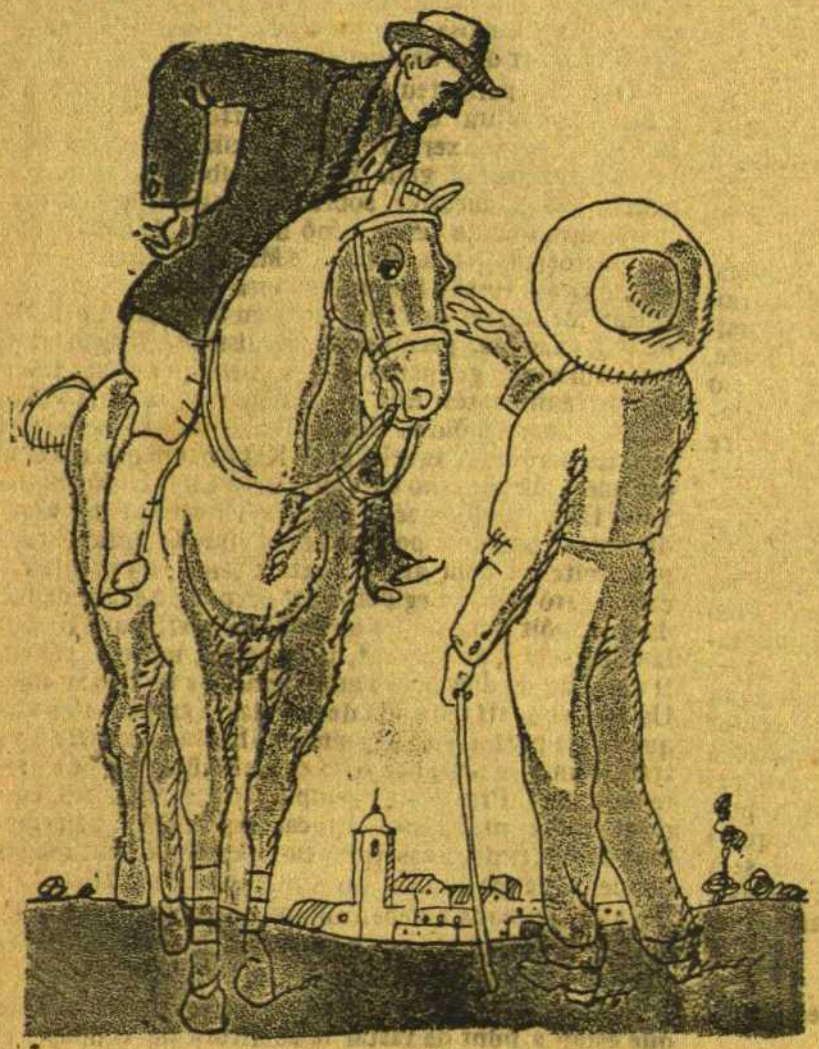
Estimat PAPITU: T'escric des de *Viladecans*, *Poble* on faig *Sort* doncs ha caigut en *Gracia*, segons opinió de'n *Pons*, de'n *Sabadell* i de'n *Prats*, tres bons amics que cap d'ells és ni *Falset*, ni te *Seba*-s al *Cap*. No fan com en *Claramunt*, de qui sols te puc contar que *Arbucies* de mala llei, que m'han obligat a *Almenar*-lo a lloc que està *Privat* escriure-ho. *Tal-yà* m'he enrabiat sols de pensar-hol L'últim disgust que'm va donar ell, amb la *Manresana*, la de *La Llacuna*, no te'n recordes?... Sí, home, aquella *Granada*, amiga de *Franquesas*, que'ns ensenyava sempre'l... *Montblanc*, per dir-ho d'alguna manera... Més detalls home: aquella que semblava que venía dels *Horts*, que quan parlava deixava anar *Capellades*, veína de *La Escala* de casa teva... La de'n *Balaguer*, home, aquell estudiant de l'*Hospitalet* que després d'ésser nomenat quefa, el Govern el va fer *Masquefa*, vull dir que li va augmentar el *Sou* que tenía al manicomi de *Sant Boi*. Això que't contaré ara ja serà *Masnou* per tu. Te'n recordes de l'*Anglès*, enginyer de *Terrasa*?... Sí?... Ai, noi, quin *Mongat* dels *Frares* ens ha sortit!... S'ha enredat amb la dóna de'n *Gironella*, i creu-me que *Isona*... El pobre marit, que fa *Lillet*, doncs te'l dengue, ara com ara no se'n adona dels *Cornellá* que li posen al *Cap*. *Sant Pau* i *Sant Celoni* li conservin la vista, perque si se'n entera, ja veuràs amb quin mercat de *Calaf* acaba l'idili que'ls altres començaren en els *Bañoles* de mar d'*Arenys*. Allò serán *Dos Rius* de sang. Ja, ja'n tenen tots dos de *Torredembarra*. Llamps i *Centelles*!

El diumenge passat vaig anar a *La Bisbal*, on se'm va *Cassà*-r un nevot. Jo, *Pera* que quedés content—doncs *Cadaqués*, que'l veig i si'm *Baga* i perque *Vega* que d'ell me'n recordo,—li vaig fer un regalo. Un *Montmeló* del temps i sis ampolles de *Vich* d'*Alella*, tres del *Priorat*, una *Peralallada* (aixís s'estalviarí feina), una càrrega d'*Oli-ana* d'*Olesa*, borregos de *Cardedèu*, un *Canet* de *Cervera*, *Verdu*-ra de l'*Hort* i una capsa de pastilles per a que no *Tossa*. Si ella no engreixa, doncs diu que no's troba *Vallbona* (defecte de les moces de *Tiana*), *Gosol* dir-te que ara la veuràs més *Ribarroja* i *Riera* que mai.

El pare d'ella, que viu al damunt de *Casa* i és un *Bellvehí*, *Bages* tot sovint a parlar-me de *Sils*-trobo a ella *Formosa* i a ell *Tremp*-at. Jo, sinceramente crec que amb motiu de tant *Fausto* aconteixement, seràn un matrimoni de *Besalú* i que criaràn mólts fills grassons, que fins faràn *Oló*. Aquesta és la meva pobre opinió i la de'n *Moya*, l'oncle *Calonge* que viu a *Sant Cugat*. *Del Vallés* no te'n vull parlar. *Navàs* treure tu, amb els sermons, de que no's presentés diputat a *Corts de Sarrià*. Ja és prou *Grand*-esa, per sapiguer-se lo que's fa i prou se creu ell un *Salomó*. Jo, hi he renyit i una *Pareis* per mig i prou. *La Puda* que'ls val... *Sant Martí de Provençals*, me valgui! Sols de pensar-hi me vénen uns dolors a *La Garriga*, que'm torno *Borges*. En *Valls* també està bo... Va arribar, dissabte, de *Las Palmas*, sense ni un trist *Papiol* de cinc duros i tot *Moya*-t de l'aigua. Sort que la cuinera de cân *Castelló* el va aixugar. *Torà* d'anar-se'n aviat, perquè aquí no farà rès i lo millor és *Tuixent* que fa *Torelló*. Quin *Ullastre* o pillastre n'hi ha! Jo, li vaig *Aliñà* dèu pessetes perquè *Galés*. Doncs bé, se les va fer malbé amb la de *Vilanova*, aquella dels *Piteus*, de'n *Llorenç*. Creu-me, que'l qui dóna *Calders*, no sab lo *Cardona*. *Llinás* i *Rellinás*, quin *Llès*!

Adeu! Saludos i records an en *Tàrrega*, en *Ripoll*, en *Ripollet* i demés companys de *Sardañola*. Mólta *Sort* en tot, i quan penseu anar a la *Pineda*, ara que s'acosta l'estiu, a veure la *Vinaixa* que vos ha enviat en *Martorell*, aviseu, que jo, si no se'm trenca una *Roda* de l'auto, que és de vuitanta *Viladecaballs*, pujaré amb en *Perelada*, la seva dóna, que és més *Ulldecona* que una *Pla de Cabra* i que escarmentarà quan les *Figueres* facin *Pera*-s i l'*Amer* mati un pardal en les *Caseras*.

QUINTÍ MOLINS DE REI.

—Jo sé, senyoret, que vostè munta mólt, i potser agafarà una tisi galopant.

XAFARDERIES

En el vidres del «Siglo»:

«Peluquería para Caballeros Comestibles.»

Si fossin senyores! Mes a nosaltres no ens agrada la carn de porc.

***

I o hi ha pas dubte de que la gent que dirigeix el C. A. de D del C. i de l'I. són gent que troben solucions per a tot, i que saben anar pel món nedant i guardant la roba.

La Secció de Socors Mutuals té montat un dispensari, i sembla, com és natural, que en un Centre aon hi domina el jovent lo que hi fa més falta és la visita de certa malaltía que entre la gent alegre barcelonina, com sab tothom, és la que més predomina.

Són mòlts que quan visiten el Casal dels nostres dependents de comerç i contemplen el quadro d'especialitats i metges, pregunten amb extranyesa: còm és que no hi figura la cura *dels mals d'amor*?

Aquesta incògnita és desxifrada tot seguit si ho pregunteu a qualsevol de la Junta, que os contesta desseguida:

—No ho anunciem, perque si posàvem de tal hora a tal altra curem malaltíes secretes, tothom que vegés als que s'esperessin sabría que havíen *caigut* i per lo tant el secret deixaría d'existir.

No es pot negar que la solució és ben trobada i que la gent d'aquella casa pot fer el currido sense por de que's facin públiques les *encepegades*.

***

D'un article de «El Pueblo», de Valencia:

«Mujeres: que sea esta crónica prólogo de ótras muchas que pienso escribir sobre vosotras...»

La primavera fa dir unes coses, tant mateix!...

***

De «El Liberal»:

«*Pláticas de familia.*—En la calle de la Boira riñeron Rosa Llordes Sala y una hermana suya, produciéndole la primera a la segunda una herida incisa con un cortaplumas, en el antebrazo izquierdo, que tardó en cicatrizar (la herida) 18 días.»

Entesos: lo que va tardar 18 dies en cicatritzar-se va ésser (la ferida); aixís, entre parèntesi, perque no creguin que fos el trempaplomes.

Al mateix temps poden consultar la *Guia y Plano*, i a veure si són més afortunats que nosaltres que no hem pogut trobar el carrer de *la Boira* en tot Barcelona i *sus alrededores*.

DEL TEATRE DE LA GUERRA

Impresiones anímicas y sentimentales que durante su estada en Barcelona nos ha comunicado cada día y diariamente de cinco a seis nuestro descacharrante corresponsal guerrero señor Buendía y Gassol, del ex comercio de esta plaza.

Nota.—*Un día de estos, Buendía dará una circunfe-*

—Els drets de l'home? Jo davant de les dònes només ne tinc un de dret.

rencia en el Ateneo sobre el tema «Los pieles rojas, la guerra y el ácido bórico.» Entrada: 1 peta. Habrá bandeja.

Jueves, 13.—Nada, nada, que estoy de pez. Todo me sale cabeza para abajo. Yo que tengo una debilidad por Pich y los suyos, y ahora resulta que se han cabreado porque un servidor, con aquella de aquello tan especial que habillo, les decí que «Pich había puesto una casa de señores». Hijitos, qué enrabiada han cogido. Afigúrense que han creído que los trataba de... bueno: no lo digo porque me tocaría el recibir. Son unos badoques, pues mengui quería decir que Pich, el gran Pich, había ponido una casa espaterrante, con un lujo despampanante, una casa de señores, vaja. ¡Ah! y en cuanto a aquellos romances de a casa el Manco y demás, que se pongan tranquilos, que el gran Buendía no es tan ordinario. Gasta más fino, y no lo digo para haceros dientecita. Bueno: dejémoslo ir y a ver si me endevinan en qué se parece un gramófono a un merengue. En que *está blando* por dentro.

Viernes, 14.—Dicen que D. Pere Corominas se la corta y hace mutis. Sí que la hemos hecho buena, ¡cómo hay mundo! Yo soy de otro taranán. Si en una batuza me la cargo y me toca el ir debajo, no me doy. Quien día pasa años empuja y después de un día otro viene. No soy tan cagarinas, vaya. A un servidor, cuando le pasó por el magín ir por concejal para hacer unos cuartitos, le dieron una sumanda que había para alquilar pan, pero no me atesticulé. Y ahora, la buena verdad, me hubiera presentado si hubiese encontrado pafias. ¿Saben qué contiene el Petróleo Gal? ?No lo saben? Pues contiene... la caída del pelo. ¿Dicen que Rosés, que la dió en Arenys, ahora va por senador? Hará pachoca. ¿Y que Pich, el elocuente Pich, ídem, ídem? ¿No serán alusiones? He visto a Santpere y aun hace jeroglíficos con las manos. ¿Saben el colmo de un borracho? Beberse el rom... peolas ¿Qué no tiene gracia? Es que estoy ensopido. La tunda de Emiliano me ha puesto melancólico. ¿Qué dirá Merenguito? ¡Ay!...

Sábado, 15.—¡Hijitos, y qué pieza! He visto en la Rambla a un trozo de hombre alto como un san Pablo, negro como un pecado femenino, chato como Batlle y con unos morros de tamaño natural Un urbano me ha dicho que era Millán. Como todos los urbanos, badaba. Era nada menos que Jonhson, aquel pieza del golpe de puño que ensopece a un hombre, aunque sea del tamaño de Borrull. Un servidor, que es un cabeza de truenos, ha rumiado que un galifardiez de esta especie le iría más bien para recibir al amo de la casa, que tiene la cebolla de que pugine el alquiler. Con cuatro mormas saldaríamos que sería un contento. ¿Dicen que Forgas va por senador también? Es que hacen colección de cabezas de casa? Ya tenía razón aquella vieja... ¿En qué se parece mi reloj a uno que hace un río? ¡¡En que se-mea-parado!!

Domingo, 16.—En el llano del hueso he encontrado a un indio. No es bola, no. Un indio de buena verdad. Yo, manefla como siempre, he pensado que si sería uno de los que los submarinos hicieron hacer el pato, y, repórter ante todo, voy y le meto los dedos en la boca, enseñándole la cédula para que no malpensase. El, entonces, muy hinchado, empezó a descapdellar, contándome pe a pa todo como fué. Yo, si he de hablarles en plata, les diré que no entendí una papa, pues el indio no lo gasto y el fulano no sabe hablar como las personas, pero de lo que dijo saqué el entrallado de

que es muy grande Barcelona. Me han decido que Albafull está que no ve de ser diputado. ¡Poco se lo pensaba su familia! ¡Alza, amigo! ¡Tira pececito! Ya estoy haciendo la malita para ir a Verdun, pues aquello está que sopla y hay bullanga de valiente. Sobre todo, no dejéis de escribirme dos golpes por semana y enviadme cold-crem, digo, quelcom, ya sean caliqueños o un plato de quema o lo que os eructe. Estoy en ansia: aun no he visto a Layret. ¿Qué se habrá hecho?

Lunes, 17.—Os envío un retrato que figura un estol de gitanos blancos, en las más plena de las intimidades. El que está derecho, si se fijan, verán que enseña un brazo de gitano. Esto quiere decir que no me mamo el dedo y que sé recoger lo que pasa, pues figura «la colla del Pallús descansando sus fatigas en un chaflán del Ensanche». (Fot. Merletti...) ¿Dicen que este año van carruajes por Semana Santa? A mí no me calienta ni me enfría. Ya se lo harán. ¿Saben la hora más a propósito para rezar el Rosario? La ora pro nobis. ¿Y el colmo de un astrólogo? Tener un «fill-astre». ¿Y en qué se parece el verano a «La Vanguardia»? En que «se suda». ¿Y qué se hace cuando los piojos pican? Se va a abrir. ¿Qué diferencia hay entre un reloj de pared y un primo que tenga querida? En

que el primero da la hora y el segundo los cuartos. Bueno: basta de bestiezas y a clapar, que es tarde y quiere llover.

Martes, 18.—Hoy, un redactor de aquello tan bonito de Madrid que le dicen El Tigre o El León o no sé cómo, (sé que Es-fera, pero no sé cuál...) me ha intervievádome. Ya ven si soy popular y pincho y digno de que me subáis el sueldo!! Me ha preguntado sobres lo que había visto por estos mundos de Dios. Yo, escurándome las narices para parecer modesto, le he dicho: «Mi labia, mi idiosincrasia, mi modo y manera de diquelar los hechos consumados y demás, hacen que haga rollo tanto aquí como en el Masnou. La guerra, ¡oh la guerra! es un cocido. Yo pienso que mientras puedan ir tirando, durará. También opino que en cuanto la paz se firme, se habrá acabado el brócoli. Alemania ¿sabe? si no gana es fácil que se la cargue, y Francia, si hace o no hace, dos cuartos de lo mismo, y apúntese seis. De cadáveres, difuntos, muertos, fallecidos; esqueletos y calaveras, pida. De heridos, contusos, esguerrados, tarados y espatillados, un gavadal. En fin: que no se si me entiende y en casa todos buenos...» Esto saldrá con mi retrato. ¡¡Qué rabia tendrá Figuerola!! Os envío un retrato que figura yo y dos más, de excursión por Hantsmeusfuller, especie de Tibidabo de Alemania de arriba.

—En Lluis se pensa ésser el més pintat.
—I total és el més tenyit.

Miércoles. 19.—¡Oh! ¡Ah! Hoy iba badando Rambla arriba cuando oigo una voz de mariquita que me dice: «¿Llimpio? ¡A tall de París!» El corazón me hizo patrip-patrap. ¡Esta voz! Esta vez... no me engaño. Me vuelvo y no vuelvo de mi sorpresa. Veo una cara negra como sutja. El corazón me hace patrip-patrap. (Esto no se si lo había dicho.) Le digo: «¿Quién caray eres, morros de higo?» El, todo parado, deja ir un pedo y hace «¡Ah! ¡¡Ah!!» Yo le hago: «¿Tu?» «Sí, yo.» «Ca; romances!» «¡Pelabral» «Así pues...» «¡Uya!» Abro los brazos y doy un tanto a uno que pasaba. Me dice «¡pallanga!» y no hago caso. El limpia me abraza y me enmascara. Por el tufo de aguardiente acabo de conocerlo. Sí: es él. El morral de 7 suelas, el gamarús, el... Le abrazo y me pide dinero. No es posible el error. ¡Es Nandu! ¡Oh! ¡¡Ah!! El corazón me hace patrip-patrap...

♣ ♣ ♣

La barrila que s'acosta

Serà grossa, perque sí. 1.er Dedicarem el número als Jòcs Florals del PAPITU, que com ja vàrem dir seràn un jòc nou.—2.on Farem sortir la tercera serie de *Cuplets*, que seràn l'encís dels llegidors i llegidores.—I 3.er Farem sortir el número dedicat a la soferta i barrilaire classe de Viatjants que van per aquests mons de Déu fent rumiar la mostra a tothom i ensenyant-la a tots els botiguers.

Estem segurs de que aquestes tres noticies cauràn com tres bombes al mig de la poca tristesa que queda a Barcelona.

El PAPITU, que no s'ha quedat mai curt en les qüestions de la gresca, treballa nit i dia per a mantenir aquest caliuet que escalfa a tanta gent, i no plany la feina perque vagi creixent, que les coses que s'allarguen, creixen i es fangrosses són les que donen més gust.

No hem de dir els aventatges que tindràn les tres coses que anunciem, perque els Jòcs Florals del PAPITU faràn tant per l'alegría catalana com han fet els jòcs florals de la nostra poesía, que va començar petita i ara és grossa; els *Cuplets*, tercera serie, portaràn la veu cantant que diverteix i fa passar l'estona sense que un se'n adongui i finalment el número que dedicarem als Viatjants serà tant o més *recreatiu* que un viatge a l'estranger o que un viatge de nuvis a Montserrat.

Allí els Viatjants explicaràn totes les seves aventures, que són móltes i boniques; allí diràn lo que és tenir-se de llevar de matí i fer-se despertar pel despertador que va inventar aquell viatjant i que consistía en una espelma graduada que es ficava encesa allí on saben els nostres llegidors; en'fi, que la cosa serà més bonica per a llegir que per a explicar i que els convidem pel dia de la festa, desitjant-els-hi salut i pessetes.

COPLES

(Musica de *Mieres del Camino*)

Lletra... menuda escrita expressament per a que puguin cantar-la els caramellaires de tot Catalunya, amb lo qual faràn patria i faràn barrila, i no dic que faràn rès més perquè aleshores *farien tres coses* i no és convenient.

I

Mólt curtes les faldilles
porten les noies,
per ensenyar les cames
o perquè és moda.
I quan han d'ajupir-se
mólt ens agrada
contemplar la bellesa
del panorama.

Refrà:

Ompliu, nenes hermoses,
nostres cistelles;
ompliu-les, que ho demanen
les caramelles.
Nosaltres, per vosaltres
també ho farìem
i tot lo que volguessiu
os omplirìem.

II

No augmenten, amb la guerra,
sols els queviures,
que també se'ns apugen
les medecines.
Per xo als ma alts, que abunden,
se'ls recomana,
mentres duri la guerra,
que facin vaga.

(*Al Refrà.*)

III

Uns diuen que en Belmonte
i altres que el Gallo,
mes en opinió nostra
no estàn al tanto.
Que en l'Espanya taurina,
en Romanones
és qui millor toreja
a tot el poble.

(*Al Refrà.*)

IV

Que's quedi el millor dia
l'agricultura
sense sulfat de coure
mólt preocupa,
A nosaltres, en canvi,
més ens alarma
que arribem a quedar-nos
sense potassa.

(*Al Refrà.*)

V

Jogant un dia al *tennis*,
la bella Aurora
va fer mal al séu novio
amb la pilota.
Calculin en quin puesto
me'l tocaría
que va fer carambola
l'hermosa nina.

(*Al Refrà.*)

VI

La guerra submarina
fa tants estragos,
que ara és mólt temerari
anâ en un barco.
Per tal motiu els homes
a l'embarcar-se
porten un salvavides
de bona marca.

(*Al Refrà.*)

La calumnia

DIUEN que era calumnia, però encara no s'ha pogut saber del cert si era veritat lo que's deia del masover de cál senyor Golorons. Què es deia? Mólt senzill: al poble de més a la vora se parlava de si s'havía volgut fer seva una noia d'una masía d'allí prop.

Rès més que això. Però, además d'alguns indicis i alguns diners, de les confessions i declaracions de la noia, hi havía l'historia privada del masover, que era un home que, segons contaven les cròniques camperoles, ho afusellava tot.

Ell era casat, i la seva dòna ja s'havía hagut de resignar a la manera d'ésser del séu marit, deixant lo fer a fòra i a dintre, perque el masover corría per tot arreu.

La qüestió és que amb la fama que ell tenía i lo poc que's va poder saber, se va dir i se va assegurar que havía volgut *engatussar* si us plau per força a la noia de que parlàvem.

L'amo de la finca, que era el senyor Golorons, una persona mólt enraonada i que se savía posar al *puesto* dels altres, quan ho va saber no ho va voler creure i va dir:

—Sabeu que és tot això que conten d'ell i la moça?

—Què és?

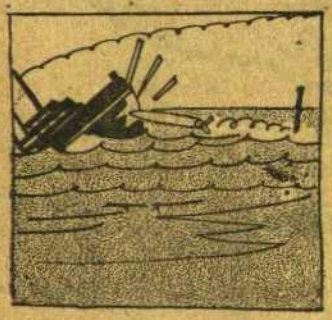
—Doncs és un fals testimoni que se li aixeca.

—Veus aquell pobre? Es alemany.
—Còm ho sabs?
—Perque el papà li ha dit: «Déu l'ampari, *germà*.»

CARNET DEL PAPITU

Sí que té pebrots la cosa!
Còm s'està posant la guerra!
Sobre tot la submarina
cada dia és més intensa.
Els diabòlics *aparatos*
que pel fons del mar naveguen
no s'entenen de *xiquites*,
no respecten cap bandera
per més neutral que's declari,

i lo mateix torpedegen
un barco anglès o de França,
que de l'*Ostia* una llanxeta.
Primer van ensorrâ el *Vigo*
i ara han ensorrat el *Vega;*
es veu que està tant en *boga*
aquest sistema de guerra,
que serà precís fer *vaga*
marítima per no rebre,
no del carpó, de la popa,
puix es llàstima de veres
que en la *popa* et faci *pupa*
una píldora d'aquelles
que per sota de les ones
els submarins os engeguen
amb una gran puntería
que mòlts casats els hi envegen.
Per la meva part, os juro
que no m'embarco... ni a pela,
mentres del Mediterrani
no guillin més que depressa
els submarins d'*Alemanya*,
sinònim d'aragonesa,
que és igual que dir toçuda...
toçuda en guanyar la guerra.
I quan s'obrin els famosos
banys de la Barceloneta,
no hi aniré en *golondrina;*
Deu me'n guard, de cap maneral
Per si les torpedegessin,
valdrà més anar per terra,
en el sentit tramviari
de la frase s'ha d'entendre.
I un còp a la populosa
barriada, per més prudencia,
en compte d'anâ a la platja
me pendré un bany de banyera;
perque, al *menos* que jo sàpiga,
no s'han vist fins a la fetxa
submarins a dins de l'aigua
de cap banyera, i em sembla
que no arribarà a ordenar-ho
que hi entrin, en Von Kapelle.

***

Corren rumors de que en Pich
pensa canviar d'opinió,
i d'alguna altra fracció
política fer-se amic.

Si succeix lo que's diu,
com que revela *frescura*,
de'n Pich la nova postura
convindrà al *pic* de l'estiu.

***

LA FARIGOLA

CANÇÓ IGNOCENTA

Quan n'és florida,
que'n fa d'olô
la farigola,
la farigó!

—

Es l'herbeta preferida
de la nostra redacció,
perquè té la farigola
una intensa seducció.
Quin plaer gaudim nosaltres
quan anem amb il·lusió
a *saltar les farigoles*
que trobem a cân Cambó.

—

Quan n'és florida,
que'n fa d'olô
la farigola,
la farigó!

—

Hi ha qui per la farigola
sent tant gran admiració,
que a caricies se la menja.
Es precís ser menjadô!
Sobre tot certes setmanes,
que per compte de fê olô
realment, la farigola
lo que fa és mólta pudô.

—

Ningú l'aguanta
tanta fortó,
la farigola,
la farigó!

***

A la María, l'Agneta
va dir: «Jo faig la bogada
amb gas, i a mi mólt m'agrada
perque la deixa mólt nèta.»

I fent-se càrrec del cas,
va contestar la María:
«Doncs jo la faig amb *lejía*,
perquè m'han tancat el gas.»

SPORTS

Quina llàstima!

No estem de llet, ja'ls hi diré. A Madrid, entre els jogadors de l'ídem i el jutge ens han fet córrer l'esperança d'arribar al final. Ens em quedat a les capses, però moralment en sabem més, qué carai! Qui no s'aconsola és perquè no vol. La veritat és que devegades un *referee* fa ben be la guitza i engega a dida no poques il·lusions.

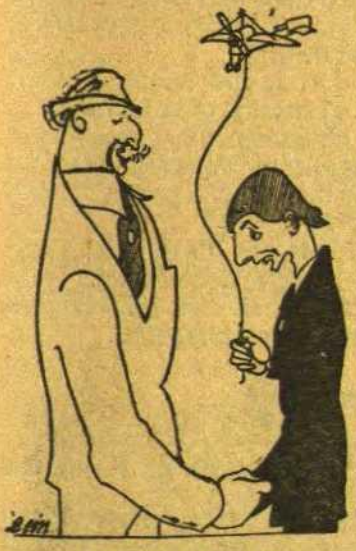
Relliscades a grapats.

Bueno: no parlem de coses tristes, que ens ensopiríem i Déu nos en guard d'un ja està fet. El diumenge, la tasca deportiva va ser exuberant i un servidor, si vol ficar cullerada en tot, té que afanyar-se. Començarem per aquella Copa Rhin, que varen empescar-se un grapat de xicots amb moto, tot fent el cotidià vermouth. Va resultar una festaça de cal ample, amb concorrents a dojo, espectadors en abundancia, caigudes, nyanyos i fins morts de debó. De la batuça motorista, en Bonet va ser el pinxo, demostrant ser bastant *bonet*. Dels de la cistella, l'Escalé va arribar davant de'n Delgado, si be va anar de mólt *delgado*. Dels cicles, eina que ve a ser una mena de tartana automobilista, en Moré amb el séu David, va fer la llesca als demés. I prou d'aquet color i passem a un altre ram.

Entrada acrobàtica de'n Pacan.

Un amic meu que gasta tratjos de vint naps i és de la goma, em va dir que al Polo va haverhi móltes cares boniques, móltes mamàs de luxe, carreres d'obstacles i partit de polo. Un servidor no hi va ser per raons d'indumentaria.

L'Hedilla i en Coterillo

A can Tunis, en allò que abans era hipòdrom i ara és aeròdrom, l'«España» i l'«Español» varen jogar un partit d'èstar per casa. Camp amb herba, relliscades a grapats, culs bruts (en el bon sentit de la paraula), saltirons de fantasía. una entrada acrobàtica de'n Pacàn, cap goal per barba, mólta gent, Montjuic, el cementiri, el mar, gasto de tramvía i un tip de caminar. Després, l'Hedilla i en Coterillo varen volar, «rayando a gran altura», i cap a casa. El dia que voli en Feliu, no hi faltarem.

Els dependents del C. A. D. C. I., S. A. varen celebrar l'any 13 de la seva fundació amb regates, carreres a peu i salts de tota mena. D'animació, demanin, i de conquistes, no en parlem. Un troç de cama i uns bíceps ensenyats a temps fan un efecte espaterrant. Això de dur la xicota a veure lluir la musculatura del xicot, serveix d'aperitiu i de tonificant. I no'm refereixo a ningú que's digui Toni.

I ara afegeixin unes carreres a peu a cal Stadium, l'obligat «tret de colomí» que diu l'Elías, l'ensopit golf, la pilota basca, i els grupus de Canaletes i tindràn el resum de tot el passat diumenge.

Si no hagués sigut allò de Madrid!...

TOROS

Poca cosa

—Desenganya't, noi: hi ha persones que vénen en aquest món de mones amb un encàrrec d'allí dalt. Es el séu *sino*. M'ho va dir una llevadora.

—Això és del «golondrón»!

—Tu que sabs, sanatxo! Així com el sino de'n Corominas és anar a l'aigua i el del Miliano a fer d'advocat de pobres, el del pare dels Freg va ser enviar toreros al món. I que s'hi va dar més manya que jo en apostrofar a la sogra política, vatúa el gall de la Passió. Perque conta: en Lluis, en Miquel, aquell infeliç que la va dinyar, en Salvador, l'Alfred i un que ara aprèn l'ofici. I tots amb sal, salero i sandunga, *magüer* que indios.

—Què has dit del *maguè*?

—Es una parauleta que vaig apendre en un mitin. Vesteix mólt i no fa mal a ningú. Donques, sí: el diumenge a les Arenes, va debutar i va sortir a coll i bè el menut de cân Freg, xicot que si no s'espatlla arribarà més lluny que'l tren de Madrid. Es elegant i mata més que un metge. No és fenòmeno, però, vaja! a l'hora de la mort el tinguéssim!...

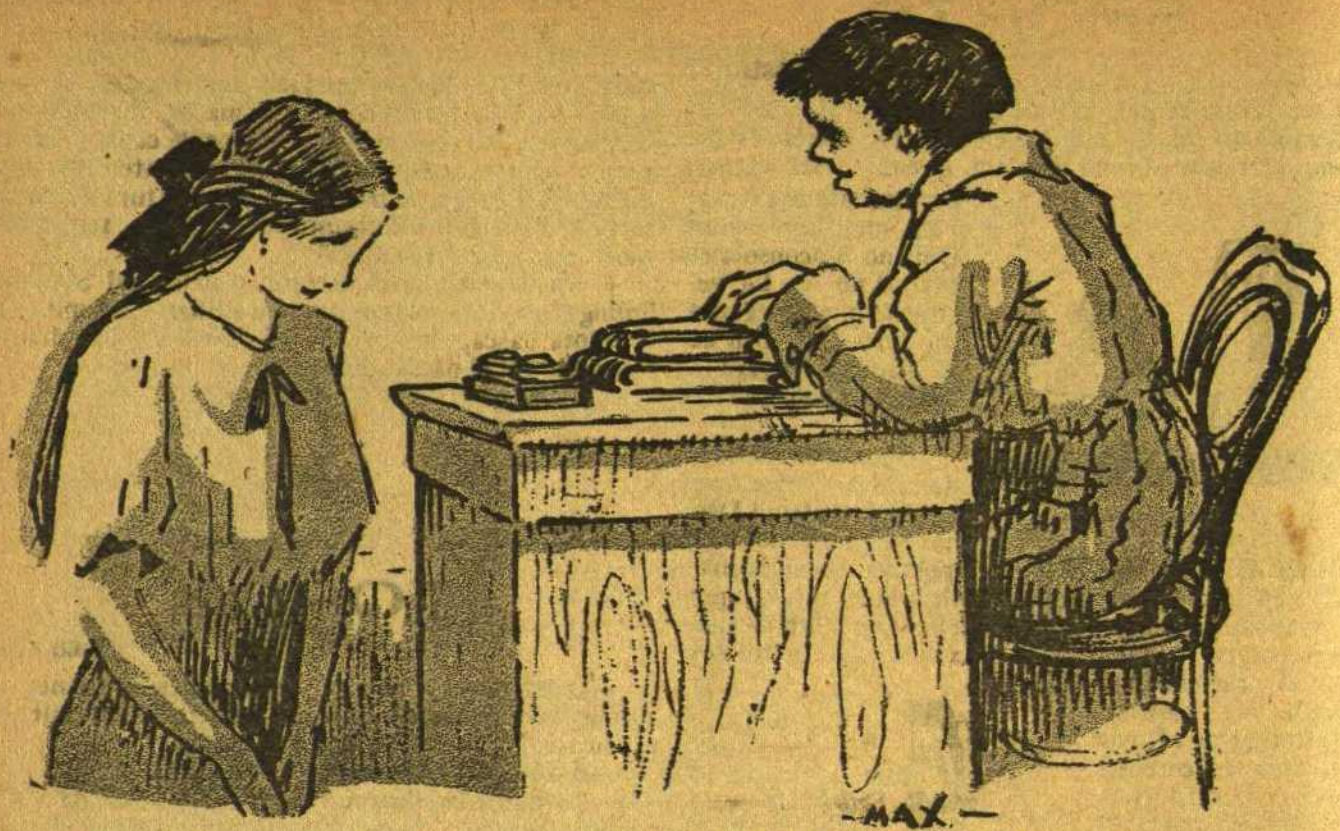
—No sé pas què'n fariem!

—Això és un proverbi, gamarús! En Vaquerito, aquell *chè* de la terra dels tramusos, també va ferme'l pès, i l'Andaluz .. Mira: no has sentit a parlar del timo dels perdigons? Doncs una cosa per a l'estil. El bestiar així, així, i un *lleno* i ve-t'ho aquí.

—Així, doncs...

—Una corrideta bastant acceptable, un xic millor que la de la casa del davant, on en Fortuna, en Zarco i en Pacorro varen enllestir sis mansos de solemnitat, amb cert ensopiment. I ara, digues-me en confiança si trobes que sigui tolerable per a l'afició castiça i *cuanforme*, que no ens donguin el Gallo. Es lo que jo deia a la propia: no's va fer una manifestació per allò de la Solidaritat i altre tant per la zona neutral? Doncs per què els taurófils que n'habillem de coneixements i cordobès no ens manifestem i etc.? S'han de tenir dallonses!

—Ja veuràs, Llàstics, no m'emboliquis...

—Veiam, Armengol segona: a mà dreta hi té'l Nord, a mà esquerra el Sur i al darrera l'Oest: al davant què hi té?
—Ai, senyora Maria! Quines preguntes de fer!

Cornut... i pagar el beure

A Reus hi ha un jove molt pretensiós, i segons ell molt currido, amo d'establiment, que entre les moltes cebes que té, té també la d'ésser sportman, i al qual fa uns anys va succeir-li un cas com un cabàs.

Mogut per la seva afició a la bicicleta, un vespre, després d'haver tancat la botiga, se'n anà al club de que formava part, agafà una màquina, montà en ella i sortí, amb l'intenció, segurament, de donar uns quants *toms d'arrabal*, però amb tanta mala fortuna que així que havía començat a pedalejar se li posà una criatura al davant, no tinguent altre remei que atropellar-la. Al donar-se'n compte, baixà de la màquina i amatent agafà la criatura, entrant-la al club seguit de la mare de la nena per a veure si li havía fet mal. Afortunadament no va ser rès més que'l susto consegüent, per lo que varen donar-li una beguda per a fer-li passar.

El jove va desfer-se en compliments i excuses amb la mare de la criatura, la que al veure la conducta d'ell li donà mercès per l'atenció que havía tingut, i li digué que era forastera i que havía vingut a cercar pis, car el séu marit era empleat de la «Canadiense» i l'havien destinat an aquesta ciutat. Ell s'oferí a acompanyar-les fins a la fonda aon s'hostatjaven, i arribats que foren a la porta, al despedir-se, ella l'invità a pujar a la seva habitació. Ell, deferent a tant amable invitació, acceptà amb molt gust. A l'arribar a dalt, la mare començà a despullar a la nena, en quina feina ell l'ajudà, establint-se entre tots dos una corrent de simpatía que acabà per intimitat, resultant que durant els cinc o sis dies que ella estigué en la fonda, ell anava cada nit a visitar-la.

Tot havía anat molt bé: havien passat uns quants dies feliços, s'havien fet mutues protestes d'amor al despedir-se, ell ja havía contat l'aventura als séus amics, quan de sobte, ell, ai, què tinc!... ai, què tinc!... se'n tingué d'anar a casa el metge.

Rès, una *cogida* que al cap de poc temps se curà, i un còp curat el metge li va presentar la factura.

Però ve't aquí que als pocs moments d'haver-li presentat la factura del metge, n'hi presenten una altra que li feu exclamar, volguent fer un xisto: «C...! Això es ser cornut i paga el beure».

Era la factura de la fonda aon havía anat a fruir dolces hores d'amor amb aquella desconeguda, en la que li comptaven 36 pessetes per sis dies d'hostatge de la dòna que li havía deixat tant grat record...

Motius dels chauffeurs de parada de Barcelona

Tonelada, Madriles, Noi de l'Hort, Xatu, Pelat, Panne, Negre, la Quica, Diamant, Tralla, Mastega

NUMERO VINENT

MOTIUS DE SANT JOAN D'ESPI

Comarca de barrilaires i de gent del nap i dels pebrots.

Xona, Rosquilla, Nanu, Sabiendas, Manyo, Manyico, Rei del Volant, l'Argentino, Miquelet, Corral, Guapu, Martinet, Siempre, Torero, Mil Homes, l'Anti, Garbat, Jepa, Pellin, Titón, Justo, Calces Noves, l'Elefàn, Lelo, Caramelo, Mingo, Niña Bonita, Soriano, Fabó, Puta Rose, l'Aviador, Ladilla, Pixa, Escanya Vicaris, Xinxa, Pussa, Xispa, Xaringa, Francès, Kàiser, l'Oncle, Paret, Magre, Bailarina, Regadora, Polaines, Cametes, Coca, Bardiri, Quadrat, Rodó; Ous Covats, Traqueteja, Xic, Frena Fort, Neumàtic Podrit, Ton, Ximple.

Cartes de suicides

La d'un cap serè:

«M'havíen amagat la pistotola móltes vegades; però mai varen atinar en fer tancar les botigues que vènen armes...

Com que aquí a casa l'únic que llegía era jo, des d'ara podreu deixar el diari.»

La d'un enmanllevador:

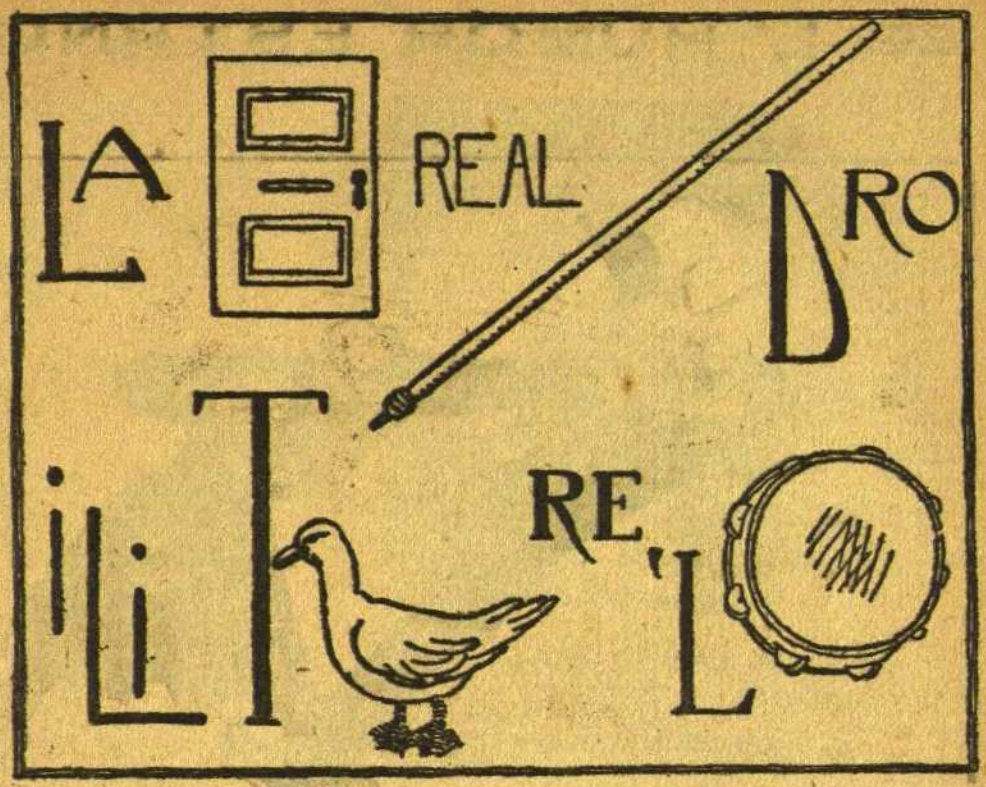
«No s'exaltin els que al sapiguer que m'he matat se figurin que ho he fet per a fugir d'ells, nol... En el ninxo no hi faltarà el meu nom.»

La d'un que pensa massa:

«No m'admireu si m'he sacrificat la vida. Qui sab fins aon tenía que arribar, jo?... Potser no m'he escursat l'existencia més que de dos o tres minuts!...

Be tinc disculpa, doncs, si m'he clavat un tiro... Si es tant trist veure's venir la mort!...»

GEROGLIFIC N.º 24

Tota persona que vulgui saber si ha endevinat o no els geroglífics que publiquem i anirem publicant, ha d'enviar la solució an aquesta Redacció i se li respondrà a la secció de *Correspondencia*.

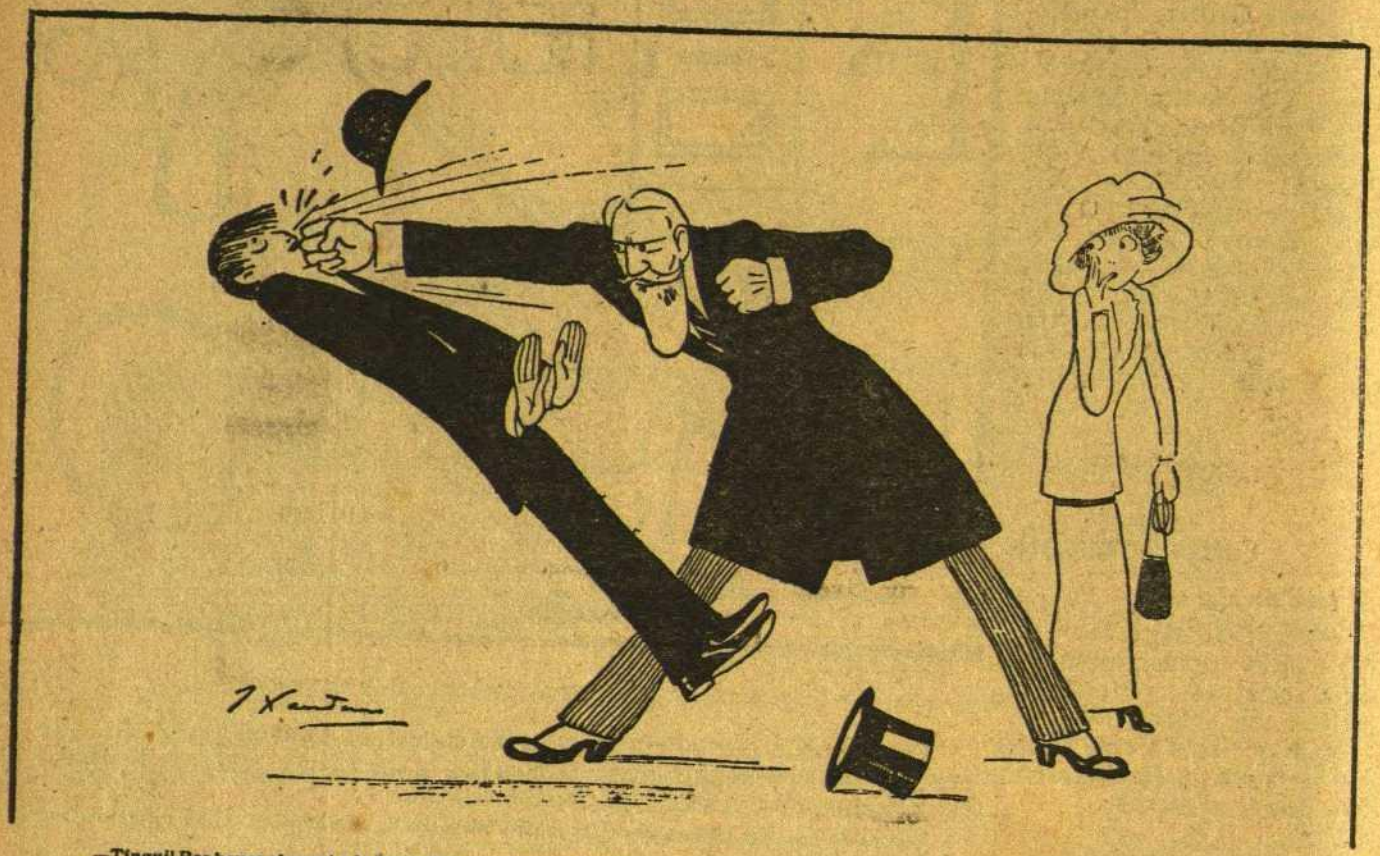
Recomanem que se'ns enviin les solucions com a material d'impremta, perque seràn publicades en la secció aludida.

CORRESPONDENCIA

Naraveque Lafagro Sa.: Rebuts els macos motius dels montadors de l'Energía elèctrica de Catalunya, que publicarem en honor d'aquests montadors que monten tot lo que poden i segons noticies ho monten móltbé.—*Tivisa:* Rebuts els motius d'aquesta simpàtica i fecunda població, motiu d'admiració dels que la visiten. Seràn publicats.—*Raul di Ferblaresi:* El séu treball fa per la casa i serà publicat més endavant. La tercèra serie de cuplets sortirà aviat.—*El corresponsal:* N'a profitarem els principals acudits.—*Un aimant de la barrila papitesca:* Li aprofitarem les idees, que son boniques.—*S. Lojup R.*: Tots endevinats sense faltar-n'hi un. El 13 va ésser saltat perque el salt va ésser gros.—*Pepet de Sant Mori:* Lo mateix li dic i tots endevinats sense faltar-n'hi un.—*Stanquer-K-Lent:* Rebuts els motius de Rajadell, població important. Seràn publicats. Geroglífic 21 acertat.—*Josefa i Anita:* Móltbonic, però de tant verd que és no'l gosem publicar. La verdor tant verda ha de quedar *inter nos*.—*Lo 6 co, etc.*: El treball serà aprofitat. El geroglífic 21 endevinat.—*Ll. P.*: Els posarem al Museu Secret.—*S. Tan Quer K. Lent:* Aprofitem lo millor.—*Joan Costa:* N'aprofitem alguna cosa.—*J. Ta Cuit Sago:* Rebuts els motius d'Almunia, que seràn publicats més endavant. El geroglífic endevinat. El xisto serà aprofitat.—*9 En David de la colla els Timits:* El 21 endevinat. Els altres treballs seràn posats al forn.—*Pere Brut:* El 64 i el 65 estàn bé, però no tenen aquella gran novitat a que vostè ens té acostumats.—*Perico de les Pilotes:* Treballi, que ja li vàrem dir que faría.

L'han endevinada: *R. Valls, Vancrines N., Ma Figue Ra, W. Epifani, El Gefe de cân Taps, Un Xino, Bar Barcino, En Zamalacatruquis II, Un que la té, F. Abat Endre, Glopeja Tiros, Vipelarifranquicato, 2 S. Ardin A. A. Fres K. K., K. Gafi VII, Aigel Acerts, V. Roselló, Una manresana papitesca, Cla i Vell 20, Pel-i-cules.* El 21 *Un tranquil de la colla de l'Esclop, 21 Tapafurats, 21 Glopeja tiros, 21 Carlos i Magín, 21 Esgarrapa Crestes, 21 S. Ardin A. A. Fres K. K., 21 Nauj Z. E., 20 Un artiller del 42, 21 J. Estivill.*

L' HUMOR ESTRNGAER

—Tinguil Per haver abraçat a la meva filla aprofitant la foscor.
—Prou que me n'he empenedit a l'haver-hi llum.

—Els homes sóu la mar de pretensiosos. Ara mateix: si jo em despullava vostè es pensaría qui sab què...

La Ciencia ha donat un pàs gegantí

Les eminencies mèdiques reconeixen amb unanimitat les excel·lentes propietats curatives de la **Injecció SYRGOSOL**, i la consideren com el remei ideal de la blenorragia (purgacions).

Se garantitza l'acció immediata i sense dolor.

DE VENDA

En les Farmacies de la Cruz, Segalà, Alsina, Casellas, Serra, etc., etc.

Enviu gratuit a qui ho sol·liciti de l'interessant folleto «La Blenorragia y su tratamiento» dirigint-se a **SYRGOSOL**, Rambla de les Flors, 8, farmacia.

"INSTITUTO FISIOTERAPEUTICO"

Director: D. J. Riera Vaquer

Doctor en Medecina y Cirurgía

Tractament de la Blenorragia crònica, incontinencia orina, estrenyements uretrals, sense medicació ni intervenció quirúrgica, per procediments únics a Espanya, patentitxats, externs i indolorosos

Consulta de 3 a 5. — Festius, de 10 a 12

Cortes, 619, pral. (entre P. de Gracia i Clarís) Telefon 4152

BARCELONA

CASA BASTIDA

PASSEIG DE GRACIA, 18

Fiels al compromís contret amb el públic de sostenir unes grans rebaixes durant la guerra, i de regrés de nostre viatge a París i Londres aon hem efectuat compres per valor de més de cent mil francs en panyos, sedes, cotons, impermeables i altres articles a preus d'abans de la guerra, podem afirmar que no tant sols no seràn augmentats dits preus sinó beneficiarlos amb la diferencia del canvi.

Hem adquirit models especials en Sastrería, Sombrerería, Camisería, Corbatería, Sabatería, Géneros de Punt, Bastons, Paraigües, Bisutería, etc., etc.

Nota d'alguns preus que regiràn en la temporada d'estiu

Gorres angleses de gran «chic», a 0'75 i 0'95; Camises blanques i de color, amb coll, punys i corbata, a 1'45 i 2'95; Sabates de gran «chic», forma americana, a 10'95; Tratges d'estiu, forma elegant, a 6'95; Tratges llanilla a 12'95, 20, 25, 30, 35 i 40 pessetes els més superiores; mitjons forts i de durada, 3 parells per 0'95; Corbates al preu que vulguin. Impermeables anglesos a preus incompetibles.

Tenim observat que quan més reduim les nostres ganancies més augmenten les nostres vendes:

Beneficiant el 10 per 100 de nostra venda anyal de 500,000 pessetes, ens produeix molt més que el 35 per 100 que han de carregar la majoría de nostres competidors que en ses vendes no arriben a 100,000 ptes.

NOTA.—Remetem catàleg, mostres, un centímetre i un sistema especial que permet pendre's la mida un mateix, mitjançan l'enviu de 0'30 en segells.

100,000 BERRETS DE PALLA DES DE 1'75 Ptes.

La **Casa Bastida** regala estampilles verdes per a facilitar a tots els séus clients el posseir un xalet de sa propietat i a la vegada en sorteja un pel séu compte.

